

Τον τελευταίο καιρό γινόμαστε μάρτυρες της κατολίσθησης του ελληνικού μπάσκετ που τόσο αγαπάμε και τόσο περήφανους μας έχει κάνει.

Τα χτυπήματα είναι πολλά και απανωτά: η παραμονή μιας ομάδος σε κατηγορία κρίνεται εκτός γηπέδου, δημιουργείται η πεποίθηση ότι ομάδες παίζουν για κάτι διαφορετικό από τη νίκη ή την αξιοπρέπεια τους, διαιτητές και παράγοντες κλέβουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο από τους παίκτες και τους προπονητές με τους τελευταίους να γίνονται έρμαια εξωγενών παραγόντων.

Το μπάσκετ δεν είχε βρεθεί ποτέ σε ανάλογο σημείο και αυτό έχει ως αποτέλεσμα ο κόσμος όχι μόνο να χάνει το ενδιαφέρον του, αλλά να γυρίζει πλέον την πλάτη του και να απομακρύνεται από το άθλημα.

Είναι κάτι παραπάνω από αναγκαίο να βρεθεί μια λύση από κοινού σε συνεργασία με όλους τους αρμόδιους φορείς, για να ξεφύγει αυτό το τόσο ωραίο άθλημα από τη συνεχή υποβάθμιση και αλλοίωση του σκοπού και του ρόλου του, να γίνουν πάλι βήματα προς τα μπρος, έτσι ώστε το μπάσκετ να ξαναγίνει καθημερινή ασχολία και όνειρο για τα νέα παιδιά.